

(Sebe)vražda, láska, averze v komedii Sbohem, zůstávám!

V pondělí 20. ledna pokračoval ve Východočeském divadle Prolog GRAND Festivalu vesele dál. Pro mnohé diváky možná ještě veseleji. Divadlo Kalich přivezlo komedii francouzské autorky Isabelle Mergaultové **SBOHEM, ZŮSTÁVÁM!** Příběh plný absurdních situací založených na nevěře, syndromu vyhoření, který může dohnat až k sebevraždě, a touze po lásce a majetku, která naopak dohání i k vraždě, si najde příznivce asi v každém hledišti. Režiséru Antonínu Procházce navíc komedie nejsou cizí. A cizí rozhodně nejsou ani hereckému obsazení v podání Ivy Janžurové, Jany Paulové, Pavla Zedníčka a Jaromíra Dulavy. Takové složení, zejména duo Paulová – Zedníček, znamená sázku na jistotu. Ovšem přes ryze kladné ohlasy většiny diváků v podobě srdečného a hlasitého smíchu může projev Paulové pro někoho spadat do roviny stereotypu. Postava, již Jana Paulová správně ztvárňuje v komedii Sbohem, zůstávám!, je naivní, prostá a přehnaně důvěřivá, navíc sladkoučká, až dětská. To vše ve výkonu Paulové spatřujeme, ale bohužel tento pro ni typický a neobměňovaný styl vidáme i v mnoha jiných komediích. Iva Janžurová naopak pracuje spíše se šmrncovním ironickým nadhledem, čímž dodává obsaženému vtipu rozmanitost. Komedie je přes jednoduchost humoru poměrně svižná a funkční. Ačkoli malé zkrácení, z důvodu sklouzávání do monotónnosti, by jí neuškodilo. Samotné téma hry i typický přednes založený na dvojsmyslech a jiných slovních hříčkách je však divácky velmi přitažlivý. Jak by taky ne, sledujeme rozpad lidských iluzí postavený na absurdních situacích a taková podívaná, nejde-li o nás samotné, vždy stojí za usmání. HaR

Připravil Radek Smetana, Východočeské divadlo Pardubice

Generální partner festivalu

SKUPINA ČEZ

Sponzor cen festivalu

Hlavní mediální partner festivalu

Významní sponzoři festivalu

ASSA ABLOY

Chládek & Tintora
PARDUBICE
člen skupiny enteria

PSN
PRAŽSKÁ SPRÁVA NEHMOTNOSTI
WWW.PSN.CZ

Sponzoři festivalu

ODPADY
SWP-SERVIS a.s.

NOVOTNÝ
PRAŽSKÝ ZODRŽOVATEL POKRAJÍ

Ministr
V.O.S.

Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

Sponzoři Kulíčiády smíchu

Zdravotní pojišťovna
Ministerstva vnitra ČR

Rozvojový fond
Pardubice a.s.

Ubytování zajišťuje

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou Statutárního města Pardubice, primátorky města Pardubice MUDr. Štěpánky Fraňkové a ministra kultury ČR. Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje. Pardubický kraj podporuje GRAND Festival smíchu, který byl zařazen do dokumentu Tvář Pardubického kraje jako významná událost.

ÚTERÝ 28. 1. 2014

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

2.

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... domácí soubor

Východočeské divadlo vám jistě představovat nemusíme, ale co si zopakovat něco málo z historie našeho krásného stánku Thálie... Základní kámen pardubického divadla byl položen 16. května 1907, po dvou a půl letech byla stavba šťastně dokončena a 11. prosince 1909 bylo Městské divadlo v Pardubicích slavnostně otevřeno. Na výzdobě divadla se podíleli umělci nad jiné povolání. Divadlo bylo postaveno podle návrhu akademického architekta Antonína Balšánka. Oponu a vlysy na průčelí divadla maloval akademický malíř František Urban. Autorem sochy Genia na čele budovy je akademický sochař Bohumil Kafka, tvůrce největší jezdecké sochy na světě – Žižkova pomníku na Vítkově.

Od roku 1927 až do konce meziválečné éry působil ve funkci ředitele divadla Vladimír Wuršer, renomovaný operní pěvec a dirigent. Jeho divadelní společnost dosáhla úrovně stálých mimopražských scén a od roku 1934 vystupovala pod názvem Východočeské národní divadlo.

31. března 1931 Městské divadlo vyhořelo. Oheň zničil jeviště a zákulisí i se skladem dekorací a také nádhernou Urbanovu oponu. Náklady na rekonstrukci dosáhly výše tři čtvrtě milionu korun.

V roce 1940 ředitel Wuršer pod nátlakem protektorátního ministerstva školství na svou funkci rezignoval. Jeho následníkem se stal Karel Jičínský, působení jeho společnosti bylo však 1. září 1944 násilně ukončeno zákazem činnosti profesionálních divadel.

V 50. letech, za ředitele Karla Nováka, se pardubické divadlo stalo „líhní“ hereckých talentů, začínaly zde budoucí divadelní hvězdy: Slávka Budínová, Josef Vinklář, Miroslav Macháček, Blanka Bohdanová, Petr Haničinec, Jana Štěpánková ad.

60. léta jsou pak léty nejsilnějšího (početně i osobnostně) hereckého souboru v dějinách pardubického divadla. Na prknech Východočeského divadla dozrávaly mnohé talenty: Jiří Hrzán, Pavel Landovský, Josef Somr, Věra Galatíková, Jiří Císler, Jiří Kodet, Gabriela Wilhelmová, Milan Sandhaus ad.

Na slovíčko s novou POROTKYNÍ GRAND Festivalu smíchu, režisérkou LÍDOU ENGELOVOU

GRAND Festival smíchu má, jak známo, tři hodnotitelské okruhy. Porotu odbornou, studentskou a samozřejmě diváckou. Letošní odbornou porotu zastupuje tradičně šéfredaktor Divadelních novin **Jan Kolář**, televizní režisér **Otakar Kosek**, dramaturg České televize a pedagog DAMU **Zdeněk A. Tichý** a nově přibyla režisérka divadelních a rozhlasových inscenací **LÍDA ENGELOVÁ**, která byla tak hodná a prozradila nám pár slov o sobě a své tvorbě.

Spolupracovala jste již několikrát s Východočeským divadlem a většinou šlo o režii komedií, věnujete se tomuto žánru ve většině své celkové tvorby?

Slova „několikrát spolupracovala“ představují kromě mého prvního hostování v pardubickém divadle brzy po skončení DAMU také roky 2000-2009. Tedy šest inscenací, které se vešly do devíti let života spojeného s Pardubicemi, s bydlením na Karlovíně i na „Bajkale“ a samozřejmě také se znalostí souboru i ostatních pracovníků divadla těch let. Zmíněné roky znamenají i povědomí o širší repertoáru pardubického divadla a jeho publiku.

Jaký typ komedie máte nejraději z pozice režiséra a z pozice diváka? Jaký druh humoru preferujete?

Mám ráda jemný, inteligentní humor. Tituly, které jsem v Pardubicích režírovala, takový humor přinášely. To ale neznamená, že to byly komedie bez hlubších podtextů, jako třeba Sylvie, Oddací list nebo Za kolik. Ostatně i komedie G. Feydeaua jsme zkoušeli jako morality. Režirovat a hrát dobře

komedii je nesmírně obtížné. V pardubickém souboru byla a je celá řada herců, kteří slyší na slova Dodržení stavby inscenace, Jevištní gag, Timing. A pardubičtí diváci, teď už i díky festivalům smíchu jedním z nejzkušenějších, to vždycky uměli ocenit.

Prý jste začínala jako herečka. Co vás přimělo vydat se na režisérskou dráhu?

Herectví jsem kdysi opustila hlavně proto, že pro něj nemám charakter. Herci jsou čekatelé na práci. Pokud jde o film či televizi, čekají na zavolání té které produkce. V divadle spočívá jejich život v tom, že čekají, kdy se vyvěsí obsazení. Pak se v něm buď najdou, nebo nenajdou. A pokud se tam najdou, mohou být v roli, ve které vůbec být nechtěli. Anebo se ocitnou ve vysněné hře a vysněné roli, ale zas je obklopují spoluhráči nebo režisér, se kterými si neporozumí. Možnost volby je velmi omezená. Prostě jsem nechtěla být figurkou na šachovnici.

Mimo divadelních inscenací se věnujete i režii her rozhlasových. Jak se vám pracuje s rozhlasovou tvorbou? V čem spatřujete její výhody a nevýhody?

Rozhlasová práce je založená na slovu. Při dnešním trvalém znehodnocování slov považuji rozhlas za jednu z posledních baští, kde se kromě kvalitních textů mohou potkávat s herci, které bych jinak dohromady nedala nebo se s nimi vůbec nepoznala. Před lety došlo třeba k setkání Rudolfa Hrušínského a Jiřiny Bohdalové v rozhlasové verzi Pazuchina od Suchovo-Kobylyna. Teď už předloni vyhráli Simona Stašová a Viktor Preiss cenu Neviditelný herec za naši inscenaci Filumeny Marturano od Eduarda de Fillipa. Nicméně práce v rozhlasu stejně jako v divadle vyžaduje neustálý trénink. V rozhlasu jsme navíc omezeni časem daných frekvencí. Pozvat do studia herce třeba z pardubického divadla je skoro nemožné. Mrzí mě to.

Pokud se nemýlím, pracujete na „volné noze“. Co je aktuální náplní vaší práce?

„Volná noha“ dává svobodu. Omezení spočívají jen v tom, jak si sama naplánuji splnění vlastních divadelních, rozhlasových či jiných snů. A to je momentálně směs prací nedávno dokončených (v dramaturgické řadě Rozhlasová hra na jevišti Smluvní vztahy) nebo připravovaných (inscenace s názvem Tři gentlemani pro Divadlo

Viola v Praze). A pak je tu dokončení inscenace hry Jany Knittlové Zóny pro rozhlas. Hrají v ní Jiří Lábus, Dana Černá, Marika Procházková a Martin Myšička.

Paní Engelová, přeji vám neustálý přísun obohacující a radostné práce a mnoho jejích úspěchů, ale i těž životních. Zlomte vaz!

HaR

Šťávu festivalu dodává Skupina ČEZ

Generálním partnerem GRAND Festivalu smíchu je od jeho vzniku **Skupina ČEZ**, za což jí patří náš velký dík! Organizace tak náročného projektu, jakým GRAND Festival smíchu bezpochyby je, totiž vyžaduje nejen velké úsilí, ale především nemalou finanční částku. Bez kontinuální podpory generálního sponzora by přehlídka nejlepších komediálních představení z celé republiky byla chudší, bez zajímavých hostů, velkých souborů, festivalových cen i bez masové propagace. Před zahájením festivalu jsme požádali tiskovou mluvčí společnosti ČEZ, a. s. **ŠÁRKU BERÁNKOVOU** o krátký rozhovor.

Paní Beránková, mohla byste divákům představit vaši společnost?

Energetická společnost ČEZ je největším energetickým uskupením v České republice, je největším výrobcem elektřiny v ČR, dále dodává svým zákazníkům plyn a teplo. Společnost ČEZ je jádrem rozsáhlé skupiny firem – Skupiny ČEZ, jejíž aktivity zahrnují pestré spektrum činností od těžby surovin, přes výrobu, distribuci a obchod až po oblast telekomunikací, informatiky, jaderného výzkumu, projektování, výstavby a údržby energetických zařízení nebo zpracování vedlejších energetických produktů. Skupina ČEZ se věnuje i dalším činnostem souvisejících s výrobou elektřiny. Je aktivní na poli vědy i inovací, kdy je v celém regionu lídrem v rozvoji chytrých sítí a elektromobilů.

Jistě nejsme jediný projekt, kterým pomáháte. Proč jste se rozhodli podporovat právě GRAND Festival smíchu?

GRAND Festival smíchu jsme začali podporovat na samém jeho počátku. Zaujala nás celá myšlenka podpory divadla i jeho návštěvnosti. A proč ne zrovna soutěžní přehlídka komedií. Ale jako jedna z největších a nejvýznamnějších společností podporujeme v regionu i mnoho dalších projektů z kultury, charity, ze zdravotnictví, školství a životního prostředí.

Festival se koná již čtrnáctým rokem. Věřili jste na počátku, že bude mít takový úspěch?

Vzhledem k ohlasu se úspěch celého festivalu dal předpokládat. A celá myšlenka se nám líbila již na začátku. O atraktivitě festivalu svědčí především plně hlediště v divadle, a to je na Festivalu smíchu vždycky.

Přehlídka nejlepších českých komedií je především o smíchu a kvalitní zábavě. Najde se místo pro humor a legraci i ve vaší společnosti?

Vzhledem k množství pracovních povinností je to s humorem trošku horší. Proto děkujeme za Festival smíchu, kde se diváci mohou odreagovat a od srdce se zasmát.

Děkuji vám za rozhovor, vaši společnosti za podporu a doufám, že se s námi budete celý týden dobře bavit a hodně smát.

RaS

Fotografie z včerejšího programu i zákulisí festivalu naleznete ve foyer nebo na webových stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz, na které se dostanete jednoduše i z internetových stránek divadla kliknutím na logo festivalu vpravo pod kalendářem.